

Conjugaison du verbe "aller, marcher"

לָלֶכֶת - ה.ל.כ - פּעַל - בּוֹדְדִים

impératif	futur	passé	présent	pronoms
	אֵלֶךְ	הִלַּכְתִּי	הוֹלֵךְ הוֹלֶכֶת	אֲנִי
לְךָ*	תֵּלֵךְ	הִלַּכְתָּ	הוֹלֵךְ	אַתָּה
לְכִי	תֵּלְכִי	הִלַּכְתְּ	הוֹלֶכֶת	אַתְּ
	יֵלֵךְ	הִלְךָ	הוֹלֵךְ	הוא
	תֵּלֵךְ	הִלְכָה	הוֹלֶכֶת	היא
	נֵלֵךְ	הִלְכְנוּ	הוֹלְכִים הוֹלְכוֹת	אֲנֵחֵנוּ
לָכּוּ	תֵּלְכוּ	הִלַּכְתֶּם	הוֹלְכִים	אַתֶּם
לָכוּ	תֵּלְכוּ	הִלַּכְתֶּן	הוֹלְכוֹת	אַתֶּן
	יֵלְכוּ	הִלְכוּ	הוֹלְכִים	הם
	יֵלְכוּ	הִלְכוּ	הוֹלְכוֹת	הן

* Alors que pour la plupart des verbes, c'est le futur qui sert d'impératif, pour ce verbe il est très utilisé...

לְךָ מִפֹּה !

Vas-t-en d'ici !